

6 april in de Catharinakerk in Eindhoven

Het eerste wat opvalt aan Kim is de grote hoeveelheid ringen om al haar tien vingers. Hoe kun je daar nou "netjes" friet met veel mayonaise mee eten? Nou, dat valt in de praktijk reuze mee.

Hoeveel ringen heb je eigenlijk? Geen idee, ergens rond de 40 of 50?

Weet je nog welke ring je als eerste kreeg?

Mijn eerste twee ringen waren een herenring en een ring van een vriend die was gestorven. Ik was toen 16 jaar.

Ik heb door zuurstofgebrek bij de geboorte een licht verstandelijke beperking, en daardoor ben ik eigenlijk altijd gepest: ik ben zoals ik ben en als andere mensen daar problemen mee hebben dan moeten ze dat zelf weten. En als ik nu gepest wordt kan ik mijn vuist vol ringen gebruiken! Geen grapje!

Ik heb ook veel armbanden, sommigen zijn rozenkransen met een kruisje eraan. Die draag ik zichtbaar, ik kom er gewoon voor uit dat ik in God geloof.

Wat heb je vandaag op de kledingmarkt gevonden?

Vandaag mooie bloezen en rokken gevonden in mijn maat. Verder een paar schoenen met hoge hakken. Mijn man vindt dat mooi.

Heb mijn hele leven eigenlijk al andere kleren gedragen dan de heersende mode. Heb altijd laten zien dat ik anders ben, nou en?

En wat vind jouw man daarvan? Ziet hij er ook "anders" uit?

Nee joh, hij vindt dat prachtig. En zelf is hij heel keurig gekleed: met een stropdas en zo. Zodra hij hier komt wonen gaan we naar Amsterdam en daar wonen.

Als je Kim gaat googelen blijkt ze als ervaringsdeskundige docent te zijn bij de trauma-academie. Met als toelichting: *Zij probeert een plek in de samenleving te vinden door haar leven met een hechtingsstoornis, post-traumatische stress stoornis en een verstandelijke beperking met zoveel mogelijk mensen te delen.*

Ze heeft in die hoedanigheid een aantal boeken en folders geschreven, die ze gebruikt bij haar lezingen. Die heeft ze onder andere gegeven voor Eckartdal / Lunetzorg, gemeente Eindhoven, trauma-academie in Amsterdam en politie.

Grootste ergernis is discriminatie, met schelden, naroeppen en beledigen, ook door de politie. Bijvoorbeeld door me zomaar zonder toestemming te fouilleren.

Grootste wens: ik hoop ooit een politieke partij op te kunnen richten voor mensen met een verstandelijke en lichamelijke beperking. Je mag ook meedoen, net als normale mensen.

